

vi mene, at denne Tale beror paa Uendstab til de virkelige Forhold. Randers Havne-
væsens Inddæmninger og Fjordens Besejling af Dampskibe neden for Randers har natur-
ligvis været til Stæde for Fiskeriet. Men Fiskernes Gerning, som tillige i flere Aar har
været sølelig hemmet ved de Forfølgelser, der i den sidste Snæs Aar have været satte i
Gang imod dem, har intet med Fiskeriets Afstagen at gøre, hvis en saadan Afstagen virke-
lig finder Sted. For Laksenes Vedkommende er det mere end tvivlsomt, om de komme
ind i Fjorden og Gudenaas færrer Antal end tidligere. Erfaringen viser nemlig, at det
er ganske andre Grunde end Fiskeriet, der bevirker, at Laksen i enkelte Aar, ja i en hel
Aarrække, kun sparsomt kommer op fra Havet. Naar Kommissionen af 1896 i sin Be-
tænkning angiver Fangsten af Laks saaledes: fra 1981 til 1886 fangedes 795 Laks, i de
næste 5 Aar 427 og i de næste 5 Aar 371 Laks, da ses det at være en jævn Afstagen
paa Mængden af fangne Laks. Men vil man deraf slutte, at denne Afstagen er bevirket
af det Fiskeri, der er drevet uden for Fiskegaardene, da svæver man i en Vildfarelse. Vi
skulle til Sammenligning berøre, at Borgmester Neckelmann i sin førnævnte Bog om Fiske-
riet i Randers Fjord, Side 14, angiver Antallet af fangne Laks saaledes: I 1820 fan-
gedes 1,104 Laks, i 1821 fangedes 895 Laks, i 1822 fangedes 597 Laks, i 1828 kun 22
Laks, i Aaret 1830 kun 11 Laks og i Aaret 1831 kun 18 Laks. For de øvrige Laks-
gaardes Vedkommende var Forholdet det samme. Vi tro, at Forholdet er nu som for
66 Aar siden, da Neckelmann skrev sin Bog, at Fangsten er periodisk og forfælselig til de
forfælselige Tider.

Sagen er nemlig den, at Fjordens Rigdom paa Laks ikke har noget med Fred-
ningsbestemmelserne at gøre, men er afhængig af Havstrømningerne og Vindstyrken samt
Vindretninger. Der haves Aarhundreders Erfaring for, at naar stærke Vestenvinde
drive Fjordens Vand ud i Havet, i den Tid Laksen trækker forbi, saa kommer Laksen i
stor Mængde ind i Fjorden, hvormod den kun i ringe Mængde kommer ind, naar Østen-
vind hindrer stærke Vandstrømninger fra Fjorden til Havet, ligesom det ogsaa forholder
sig som Neckelmann siger i sin Bog, at en let Frost bevirker, at Ispartikler eller Krab, som
det kaldes, fra Grunden stiger op og hemmer Strømmens Fart, hvorved ogsaa
Laksens Dpgang hemmes.

I det hele taget har en Fredningstid formentlig ingen Betydning for Laksenes
Vedkommende i Mod sætning til, hvad der er Tilfældet med andre Fiskearter. Det er
nemlig antaget af alle, som har med Fiskeri at gøre, at i hvert Fald Winterlaksen slet
ikke yngler i Randers Fjord eller Gudenaas. Var dette Tilfældet, maatte der jævnlig
fanges Laks med legemoden Rogn; men dette er ikke Tilfældet. Der maatte ligeledes i
Randers Fjord og Gudenaas findes ikke fuldt ubvoikede Laks, men heller ikke dette er
Tilfældet. Laksekommissionen af 1884 betvivler, at Laksen yngler i Randers Fjord, og
i denne Kommission havde dog særlig sagkyndige Sæde. Kommissionen af 1896 mener
ogsaa det er tvivlsomt, om Winterlaksen yngler i Randers Fjord. Vi skal i denne For-
bindelse bemærke, at en ikke ringe Del af de Laks, der fanges i omhandlede Fiskevand, er
mer eller mindre stambidte, Fiskerne antager af Sælhundede. Man har fra gammel Tid
af antaget, at Laksen gik ind i Fjorden og op i Gudenaas for at rense sig for de saa-
kaldte Lakselus, den er besængt med. Dette lader vi staa ved sit Værd; men det tør vi
dog paastaa, at en stor Del af den Laks, der gaar ind i Fjorden ved Wintertide, har
lidt saadan Overlast, at det ikke kan antages, den kan yngle i Fjorden eller andet Sted,
men vil gaa til Grunde uden at komme til Nytte, hvis den ikke fanges.

En Fredningsbestemmelse som den i det forelagte Lovudkast, § 3, vil være aldeles
urimelig. En Fredningstid af 2 Maanedes, November og December, vil være tilstrækkelig
for Orred og Forel, og i Henhold til det foranførte mere end tilstrækkelig for Laksen.
Fredes Laksen i de i Littr. a nævnte Bandede til 1ste Februar, vil den mest indbringende
Fangsttid være forbi, og vil man frede den i de i Littr. b nævnte Bandede indtil i April,
da vil dette være ensbetydende med Forbud mod Laksfangst i dette Fiskevand. Vi for-
staa overhovedet ikke, hvorfor Fredningsbestemmelserne skal være anderledes i Randers
Fjord end i de øvrige Fjorde. I de som Littr. c betegnede Vandløb kan formentlig
Fredningsbestemmelserne i Lov af 26de Marts 1898 træde i Kraft.

Med Hensyn til de i § 2 foreslaede Bestemmelser om Tegne for Fiskerne, maa
Fiskerne sikres mod Vilskaarlighed, navnlig over for Bestemmelserne om, at Landbrugsmi-
nisteren skal bestemme angaaende Benyttelsen af Medhjælp for dem, hvem disse Tegne til-
deles. Man er af den Formening, at de i samme Paragraffers sidste Stykke omhandlede
Strækninger, „i hvilke der efter særlig Udkomst haves Eneret til Fiskeri“, maa være
underkastede samme Lovbestemmelser som det øvrige Areal.